

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 40. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348533395440/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

Thi just i samme Dage blev det Skik
Dione ved sin Aftenkreds at see.
Snart inviteertes hun til Soirée,
Snart paa et simpelt, huusligt Pikkenik.
Snart paa poetisk, ægte Kongothee,
Paa Vers, som dem af Scriblernes Fabrik,
Paa Kringler, bagt i Kongens Bagerie,
Paa vandet Snak og vandet Poesie.

Men sjelden ta'er den Skjønne derimod,
Thi ei for Verdens Larm slaar hendes Hjerter;
Og midt i Glæden jager tidt en Smerte
Fra Kinden bort de fine Rosers Blod;
Thi dybt i Brystet hefter Alvors Rød,
Der hang om Øiets straalrige Kjerte
Et Slør af Veemod tidt, af Drømmerie,
Som Glædens lette Aander fløi forbi.

Og hendes Sjel, liig Speilets blanke Plade,
Hvert Indtryks Billede at tolke veed,
Naar klare Tanker, funklende og glade,
Som gyldne Aander stige op og ned;
Men tidt formørked Taage denne Flade,
Og Alt som Skygger da forbi den gjæd,
Fordunklet var alt Gammelt da og Nyt –
Saa skiftende, saa svagt er vort Gemyt!

Og som Gemyttet vexler Alt; hvad før
I Blomster stod, er nu kun Stov og Aske;
Een Tanke stiger frem, en anden døer,
Mens friske Minder ud de gamle vaske.
Og Skjemt og Alvor er Fortunas Maske,
Liig Menneskets det flygtige Humør,
Der driver underfuldt sit Spil forinden,
Saa kjekt som Lynet – og saa let som Vinden.